

מציילים

שמואל ודבורה בדרור

„חרשנו את כל המדינה כדי להחתיים תורמים“

את אגודת ארי הקמנו כדי למלא את בקשתו של בנו, אהוד (ארי). בגיל 26 הוא חלה באי-ספיקת כליות וזו הייתה התקופה הקשה בחייו. למרות בגידת הגוף הוא התעקש להמשיך לעבוד בשדות ובפרדסים של המשפחה בפתח תקווה. הוא היה מנסה להרוות את צימאון נו בימי הקיץ הלוהטים עם קוביית קרח כי אסור היה לו לשתות מים. הימים חלפו, ומצבו של ארי הדרדר. באחד הביקורים בבית החולים אמר לנו הרופא שרק השתלת כליות תציל את חייו. הוא ביקש מאיתנו לעזור לו להגן ביר את המורעות הציבוריות לתרומות איברים, ועוד באותו ערב התארח ארי עם הרופא בתוכנית של מני פאר „עלי כותרת“ בערוץ הראשון.

במהלך התוכנית עזב הרופא את אר לפן הטלוויזיה. חשבו שהוא היה עייף, אבל התברר לנו שהוא קיבל ידיעה על משפחה של אדם שנפטר בתאונת דרכים המוכנה לתרום את איבריו. באותו

משפחת יצחק באכסנייה ליד מרכז ההשתלות הבלוי. ההורים אסתי ועובד והילדות אריאל (מימין למטה) ויעל (צילום: דורון חמילא)

משפחתה של אפרת רינות קורן מחכה שתפקח את עיניה: „רק אז נדע אם הכבד הושלם בהצלחה“
● בינתיים הם שואבים עידוד ממשפחות ארבעת הישראלים שמאושפזים גם הם בבית החולים הבלגי

אלדר בק ברסל

אירבע ימים אחרי השתלת הכבד, מחכים בני משפחתה של אפרת רינות קורן לרגע שבו תפקח את עיניה במרכז ההשתלות „סן לוק“ שבבלגיה. „היא עדיין מורדמת ומצאת במצב יציב“, אמר אתמול קרוב המשפחה אמיר פריד, „אנחנו מחכים בקוצר רוח שניתן יהיה להעיר אותה ורק אז נוכל לדעת אם הכבד הושלם בהצלחה אבל אמרו לנו שצריך לחמתן מספר ימים. בינתיים אנחנו ממתינים בסבלנות“.

בינתיים נוצרה קהילה ישראלית קטנה באכסנייה „קני סוף“ הסמוכה למרכז ההשתלות „סן לוק“ בפאתי בריסל. בשלוש השנים האחרונות עברו כאן עשרות משפחות מתארחות לא להמולה התקשורתית סביב ההשתלה שעברה אפרת רינות קורן, ספק אם קיומה של הקהילה הזו היה צריך מעל לפני השטח. „לפני כמה שבועות“, מספרת אסתר יצחק מחיה שבתה אריאל מאושפזת במרכז „אמריי“ לבעלי חבל שלא מגיע לפה איה צוות טלוריה כדי לתעד את הדברים המדהימים שקורים כאן. היום, התעד ניונת הרבה במבצע של אפרת מביאה משפחות מסוימות לסרב להיחשף. קרוביהם של הישראלים המאושפזים או המטופלים „סן לוק“ נקראים בין רצונם לעזור מודעות בארץ לחשיבות של תרומת איברים לבין השאיפה לשמור על אנונימיות כדי להגן על יקיריהם.

דרך „סורים נוראה“

„המשפחות עוברות דרך ייסורים נוראה“, מסביר עובד, בעלה של אסתי. אתה רואה את הילד שלך שרוב כל ניתוח הוא עניין של חיים ומוות. אנשים יושבים בחדר המתנה ולא יודעים אם יקבלו גוויה או ילד. אם הניתוח מצליח זה נס – אבל אז רק מתחילה ההחלמה הארוכה, שאיננו יודע להיכן תוביל“.

משפחת יצחק נמצאת בקני סוף כבר כמעט שנה. הבת הקטנה, אריאל, בת שנתיים וקצת, גולדה פגית ולקחה בחיורים מעיים קשה הפוגע במחלקות פגים בארץ. ההזנה המלאכותית שקיבלה אריאל הויה קה קשות לכבר שלה ובהמלצת רופאה מתארח הניעה המשפחה למרכז ההשתלות בבריסל. תחום ההשתלות הכבד לילדים בארץ נמצא בחיתוליו ואף תורה לא רר צה שהילדים שלו ישמשו שפני ניסיון, מסבירה אסתי שמונה הייתה להיות תורמת הכבד לבתה.

הטיפול שאריאל קיבלה בבית החולים הבלגי הביא לשיפור במצבה עד כדי כך שהיא כבר לא צריכה לעבור השתלה. עצם קבלתה למרכז הרפואי „סן לוק“ היה עדות לגורבות אירופית יוצאת דופן: כל גיה וחמש מדינות אירופאיות נוספות הקימו גוף משותף להספקת איברים להשתלה. לפני שמונה שנים החליטו המדינות החברות שלא לתרום איברים למדינות אחרות. מי שאינו נותן איברים, לא מקבל. „לישראל יש ממילא שם בעייתי של מדינה שאינה תורמת איברים, ולכן לא ששים באירופה לתרום איברים לישראל“, מסביר גורם המקורב לנושא. למרות האיסורים וההגבלות החליטו מנהלי מחלקת השתלות הכבד „סן לוק“ לטפל גם בילדים ישירות מסיבות הומניטריות.

יהודי בריסל מתגייסים

המשפחות באכסנייה עוזרות אחת לשניה בכל רגע: בשעות המצוקה מעניקים סיוע מוראלי, ברגעים הפנויים מסבירים איד להתחבר לאינטרנט. גט הישראלים של „סן לוק“ נעזרים במתנדבים מקהילה היהודית, בישראלים המתגוררים בבלגיה ובעובדי שגרירות ישראל. הרצון הטוב בו מוקפות המשפחות מעורר קנאה בקרב שכניהם ממדינות אחרות. אחת ההפרטוגיות מהות

אפרת רינות קורן ובנה יונתן

השתלת הכבד: אפרת רינות קורן ובנה יונתן

„הקמנו את האגודה כדי למלא את צוואת בנו אדי: להקים מאגר של שמות תורמי איברים“

לילה קראו לארי להשתלה. אחרי הגייתו תוך עלה בראשו הרעיון להקים מאגר שמות לתורמי איברים. במשך 18 יום ארי היה במצב טוב אבל אז הכליה הפסיקה לתפקד. הוא נפטר בגיל 28 ובמשקל של 50 ק"ג. בדרור לנו שאם הוא היה מקבל תרומה בזמן הוא היה כאן איתנו היום. אבל אלו מחשבות קשות שאנחנו מנסים לא לחשוב עליהן. אחרי השלושים לפטירתו, החלטנו להקים את אגודת ארי ולקיים את צוואתו תהא כתובה: להקים מאגר חותמים על כרטיס תורם. מאז חרשנו את כל הארץ ביום ובלילה כדי להעביר את המסר של ארי ולהחתיים אנשים על כרטיס תורם. אנחנו מורים ל„ידיעות אחרות“ נותן שנתן יד להצלחת חיים. כהורים שכולים, אנחנו שמחים על כל מצטרף חדש למאגר התורמים ומתפללים שהררים לא יאלצו לאבד את ילדיהם רק בגלל שלא נמצא עבורם איבר מתאים. הביאה לרפוא: רבקה מרייליך